

Vojtěch Adamec

Sochař a malíř Vojtěch Adamec se narodil 4. července 1933 v Hulíně. Studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (prof. Josef Wagner, prof. Jan Bauch). V současné době je členem S.V.U. Mánes v Praze. Samostatně vystavuje od roku 1963, kolektivních výstav se účastní od roku 1961. Základem jeho sochařských děl je lidská postava, případně její torzo. Vzácněji nalézáme plastiky s motivy entomologického světa. Věnuje se také portrétní tvorbě jak „pouhými“ hlavami, tak i polofigurami a celými postavami. Po roce 2000 vytvořil pro hradeckou arcidiecézi monumentální plastiku sedícího Jana Pavla II. a sousoší Slavníkovců Radima a Vojtěch pro hradiště Libice, pro Národní divadlo v Praze bustu Hugo Haase. Žije a pracuje ve Štítu u Chlumce nad Cidlinou.

Psát o vlastních myšlenkových formulacích nebo o přesné profilaci tvůrčího úsilí není lehké. Tedy ten celý běh času dnes již minulého času, rozdělím na tři období.

Na gymnáziu v Kroměříži jsem se seznámil v padesátých letech se surrealismem. Bretonova formule mne překvapila. Licence vědomí střetávající se s podvědomím – vzrušovalo mne setkávání asociací, snů i literárních fikcí. Vznikla řada obrazových pokusů s názvem Hledači pokladů. Myslím, že toto období vyznívá ve všem, co jsem dělal a dělám. Tyto kresby a obrazy zanikly s osudem, který přinesla padesátá léta. Musím se však vrátit ještě hlouběji a to do svých dvanácti až čtrnácti let. Tehdy jsem z klůcků a papíru lepil objekty a věšel je volně na stromy. To byly dva rozhodující momenty pro mne velmi důležité, vlastně velmi bláznovské počínání.

Studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové pokládám dnes za období rezistence, zapomnění vlastního subjektu nebo jeho odložení. Po studiu jsem znovu objevoval to, co jsem sám pociťoval ve vši intenzitě, ovšem bez oficiálního zveřejnění. Je to období temného rozhodnutí neslevit a vyvést něco, až drasticky nepřekného, ale opravdivého. Zachovaly se sochy Stojící muž a Stojící žena z roku 1961. Toto období označuji číslem 1. Období 2 jej jakýsi pokus o extrémní expresi, prodlužující smysl mé figurace. Zachovaly se portréty a hlavy. Toto období se kryje s léty 1963 až 1975.

Období 3 tvoří léta 1975 až 1985. Úhrnně hodnoceno je to období stabilizace a věcnosti a totálního tvaru. Totální tvar, tím myslím objemy maximálně čistých plastických vztahů. Definice je to ovšem zavádějící. Vznikly objekty bez povrchových struktur, odosobněná modelace je bez citových rezonancí. Jsou to objekty s radiací ironie a humoru.

Vždy jsem studoval morfologii forem. Její vnitřní strukturu, její rezonance a její modální možnosti v kresbě a barvě. Vznikaly soubory kreseb, temperových obrazů a objektů. Bez rozpaků říkám, že vliv domácí tradice považuji za základní. Tradice je všeobsahující, není v ní nic plytkého, ona sama to špatné vylučuje.

Mistr Theodorik s fascinující věcností a monumentálností všech duchovních vazeb. Třeba Karel Purkyně a zase zpět Braun, Brandl, Škréta a dopředu k nám živým Preisler, Šíma atd. To je živý tok.

Vojtěch Adamec

Dalo by se říci, že Vojtěch Adamec je na české umělecké dráze spíše osamělým běžcem, solitérem mezi uměleckými skupinami, ve kterých výtvarně činní umělci probojovávali své umělecké názory, vzájemně se podporovali a jako skupiny se umísťovali v podvědomí veřejnosti. Osamělost lze unést jen pokud jsme silní a nezáleží nám na veřejném přitakání. V. A. tu sílu má a žene jej spíše touha po vyjádření toho, čím žije, co cítí. Svazující trendy, valící se dvacátým stoletím jej samozřejmě nenechávají mimo své působení, ale spíše jen okrajově. Jeho zájem je vázán i na mohutný proud minulých generací, na duchovní odkaz světové i české tvorby. Popart, miniart, ismy, geg v umění, to dozajista zná, ale jeho směřování jde obtížnou cestou studia a lidské výpovědi bytí a stálé přítomnosti smrti, která nás po celý život sleduje. Člověčenství, samota, jej vedou k ryze subjektivní výpovědi. Tvorba je pro něho stejně nutná jako dýchání ať je to kresba, malba nebo plastika. Jeho výbušný temperament a exprese přitakává spíše tvorbě Ypousteguiho. Je mu blízký i Hrdlička. Přátele měl také v berlínské Neue Wilde a vídeňské skupině Neue Wirklichkeiten.

M. A.

Galerie Magna, Bieblova 3, 702 00 Ostrava / výstava potrvá od 24. 6. do 29. 7. 2009

Tento projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Ležící muž, 1965, bronz, délka 100 cm